

Форма № 09/18
Затверджена рішенням вченої ради ІДГУ
від 30.08.2018 р., протокол № 1

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ, АДМІНІСТРУВАННЯ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ
КАФЕДРА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ТА ТУРИСТИЧНОЮ
ДІЯЛЬНІСТЮ

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

СПЕЦІАЛІЗОВАНІ ВИДИ ТУРИЗМУ (СІЛЬСЬКИЙ, ЗЕЛЕНИЙ,
ОЗДОРОВЧИЙ, МОЛОДІЖНИЙ, СПОРТИВНИЙ, ЕКСТРЕМАЛЬНИЙ)
(назва навчальної дисципліни)

освітній ступінь бакалавр
(назва освітнього ступеня)

галузь знань 24 Сфера обслуговування
(шифр і назва галузі знань)

спеціальність 242 Туризм
(код і назва спеціальності)

освітня програма Туризм
(код і назва спеціальності)

тип дисципліни вибіркова
(обов'язкова / вибіркова / факультативна)

Ізмаїл, 2019

ПОГОДЖЕНО:

Голова ради з якості вищої освіти факультету

Савченко О.І. *Савченко О.І.*

(підпис, ініціали, прізвище)

РЕКОМЕНДОВАНО:

кафедрою управління підприємницькою та туристичною діяльністю протокол № 7 від 24.12.19

Завідувач кафедри

М.М. Сорока
(підпис, ініціали, прізвище)

Розробники програми:

к. е. н., доцент кафедри управління підприємницькою та туристичною діяльністю
Шевченко-Перепьолкіна Р. І.

Рецензенти програми:

д.е.н., професор Меркулов М.М.

директор туристичного агентства
«Море туров» Бикова Г.В.

1. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна	Заочна
Кількість кредитів: 4	<i>Лекції:</i>	
	24	
Модулів: 1	<i>Практичні заняття:</i>	
Загальна кількість годин: 120	-	-
Рік вивчення дисципліни за навчальним планом: 2	<i>Лабораторні заняття:</i>	
	-	-
Семестр: 3	<i>Семінарські заняття:</i>	
	24	
Тижневе навантаження (год.): - аудиторне: 3 - самостійна робота: 4	<i>Консультації:</i>	
	-	-
Форма підсумкового контролю: залік	<i>Індивідуальні заняття:</i>	
	-	-
Мова навчання: українська	<i>Самостійна робота:</i>	
	72	

2. МЕТА ДИСЦИПЛІНИ

Предмет вивчення навчальної дисципліни є спеціалізовані види туризму, а саме: сільський, зелений, оздоровчий, молодіжний, спортивний, екстремальний.

Метою вивчення дисципліни є: отримання майбутніми фахівцями сфери туризму професійних знань щодо сучасного стану розвитку сільського, оздоровчого, молодіжного, екстремального туризму й перспектив їх розвитку, формування фахового світогляду щодо територіальної організації та умов розвитку спеціалізованих видів туризму в регіонах та країнах світу.

Передумови для вивчення дисципліни «Спеціалізовані види туризму» базуються на вивченні таких дисциплін як «Географія туризму», Туристичні ресурси України», «Вступ до спеціальності з основами наукових досліджень».

Міждисциплінарні зв'язки вивчення дисципліни «Спеціалізовані види туризму» є підґрунтям для вивчення дисциплін «Рекреаційні комплекси», «Маркетинг в туризмі», «Менеджмент», «Організація туризму», «Організація готельного господарства», «Страховання та безпека в туризмі».

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен набути такі результати навчання:

1. *Знання* спеціальних видів туристичної діяльності, їх особливостей та взаємозв'язок; класифікації видів туристичної діяльності, основної термінології та її особливості; нормативно-правової основи функціонування різних видів туризму; ресурсного забезпечення спеціальних видів туристичної діяльності; основ організації різних видів туристичної діяльності; тенденцій розвитку конкретних видів туристичної діяльності.

2. *Уміння* виокремлювати й розрізняти різні види туризму та їх взаємозв'язок;

здійснювати комплексний аналіз потенціалу регіонів; визначати можливості розробки й розвитку різноманітних туристичних продуктів в окремих спеціальних видах туризму.

3. *Комунікація* демонструвати навички володіння державною та іноземними мовами, застосовувати навички продуктивного спілкування зі споживачами туристичних послуг.

4. *Автономність та відповідальність* адекватно оцінювати свої знання і застосовувати їх в різних професійних ситуаціях, виявляти проблемні ситуації.

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п	Назви модулів / тем	Кількість годин (денна форма навчання)						Кількість годин (заочна форма навчання)							
		Аудиторні	Лекції	Семінарські (практичні)	Лабораторні	Консультації	Індивідуальні заняття	Самостійна робота	Аудиторні	Лекції	Семінарські (практичні)	Лабораторні	Консультації	Індивідуальні заняття	Самостійна робота
1.	Модуль 1. Основи сільського, зеленого, оздоровчого, молодіжного спортивного туризму Тема 1-2. Сільський зелений туризм: історія та сучасний стан	8	4	4				12							
2.	Тема 3. Спортивно-оздоровчий туризм	4	2	2				10							
3.	Тема 4. Основи лікувально-оздоровчого туризму	8	4	4				10							
4.	Тема 5. Розвиток оздоровчого туризму в Україні	4	2	2				0							
5.	Тема 6. Екстремальний туризм та його види	8	4	4				10							
6.	Тема 7. Основи та види релігійного туризму	8	4	4				10							
7.	Тема 8. Розвиток геотуризму в Україні.	8	4	4				6							
Проміжний контроль								4							
Підсумковий контроль (для екзаменів)															
Разом:		48	24	24				72							

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

5.1. Зміст навчальної дисципліни за темами

Модуль 1. Основи сільського, зеленого, оздоровчого, молодіжного, спортивного туризму

Тема 1-2. Сільський зелений туризм: історія та сучасний стан

Основні поняття та визначення: сільський туризм, агротуризм, екотуризм і зелений туризм. Мета і мотивація вибору відпочинку в сільській місцевості (за типом green rural tourism або green village tourism). Історія розвитку сільського зеленого туризму (виникнення і становлення

приватних засобів розміщення за типом B&B). Сільський зелений туризм у сучасному туристському бізнесі. Державна підтримка розвитку сільського зеленого туризму. Законодавча база сільського зеленого туризму.

Тема 3. Спортивно-оздоровчий туризм

Особливості спортивно-оздоровчого туризму. Характеристика основних видів спортивно-оздоровчого туризму: пішохідний і гірський туризм; лижний туризм; водний туризм; велосипедний туризм; спелеологічний туризм.

Тема 4. Основи лікувально-оздоровчого туризму

Наука курортологія. Основні розділи курортології. Типи курортів. Основні вимоги, що висуваються до курортів, курортні чинники. Всесвітньо відомі лікувальні курорти. Основні методи лікування та оздоровлення, що застосовуються на сучасних європейських курортах.

Тема 5. Розвиток оздоровчого туризму в Україні

Поняття оздоровчого туризму. Сучасна курортологія і фізіотерапія. Основні етапи становлення та розвитку лікувально-оздоровчого туризму в Україні. Санаторно-курортне лікування. Інфраструктура санаторно-курортного комплексу на сучасному етапі. Спеціалізація курортів України.

Тема 6. Екстремальний туризм та його види

Поняття про екстремальний туризм. Основні види екстремального туризму. Водні види екстремального туризму. Наземні види екстремального туризму. Гірські види екстремального туризму. Повітряні види екстремального туризму. Екзотичні види екстремального туризму. Розвиток екстремальних різновидів спортивно-оздоровчого туризму в Україні.

Тема 7. Основи та види релігійного туризму

Географія туризму, визначення та різновиди релігійного туризму. Центри християнського паломництва. Паломницький туризм, його види та особливості. Класифікація паломництва за кількістю учасників та сімейною приналежністю, за тривалістю, за сезонністю, за об'єктами відвідування, за місцем розташування об'єкта паломництва, за ознакою обов'язковості. Екскурсійний туризм релігійної тематики.

Тема 8. Розвиток геотуризму в Україні.

Поняття геотуризму та його цілі. Стратегічний аналіз розвитку геотуризму в Україні. SPACE та SWOT-аналізи. SWOT-аналіз розвитку геотуризму в Україні. Сучасні різновиди геотуризму.

5.2. Тематика семінарських (практичних, лабораторних) занять.

Тема 1-2. Сільський зелений туризм: історія та сучасний стан.

Тема 3. Спортивно-оздоровчий туризм.

Тема 4. Основи лікувально-оздоровчого туризму.

Тема 5. Розвиток оздоровчого туризму в Україні.

Тема 6. Екстремальний туризм та його види.

Тема 7. Основи та види релігійного туризму.

Тема 8. Розвиток геотуризму в Україні.

5.3. Організація самостійної роботи студентів.

Самостійна робота студента (далі – СРС) як невід’ємна складова освітнього процесу у вищому навчальному закладі є однією з форм оволодіння навчальним матеріалом поза межами аудиторної роботи, в час, вільний від обов’язкових навчальних занять. Кожен вид самостійної роботи фіксується в академічному журналі окремою графою. Результативність виконання конкретних завдань для СРС оцінюється в балах від «0» до «5» і фіксується в академічному журналі. СРС може містити крім обов’язкової складової, ще й вибіркової. Обов’язкова складова СРС передбачає опанування програмного матеріалу дисципліни. Вибіркова складова передбачає виконання завдань, які студент вибирає з метою підвищення свого професійного рівня, особистого рейтингу.

Загальний обсяг СРС з дисципліни «Спеціалізовані види туризму» становить 72 год. для студентів денної форми навчання та 108 годин для студентів заочної форми навчання.

Основні види самостійної роботи, які запропоновані студентам для засвоєння теоретичних знань з дисципліни «Спеціалізовані види туризму»:

- опрацювання теоретичних основ прослуханого лекційного матеріалу з використанням конспекту лекцій, підручника, довідкової літератури;
- підготовка до семінарських занять;
- вивчення окремих питань, що винесені на самостійне опрацювання;
- пошукова робота за допомогою електронних джерел;
- рішення задач;
- підготовка до проведення поміжного (модульного) контролю та заліку.

Розподіл годин на виконання СРС

№ з/п	Вид самостійної роботи	Кількість годин	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
1.	Опрацювання лекційного матеріалу	7	3
2.	Підготовка до семінарських занять	24	6
3.	Підготовка до модульного (проміжного) контролю	4	4
4.	Опрацювання тем, винесених на самостійну підготовку, в тому числі конспектування за заданим планом	18	70
5.	Виконання індивідуального завдання	5	10
6.	Підготовка рефератів	10	10
7.	Робота з інтернет-ресурсами	4	5

№ з/п	Вид роботи	Кількість годин	Форми звітності
1.	1. Сільський туризм – альтернативний вид туризму. 2. Сільський туризм та етнотуризм. 3. Сільський туризм в межах ландшафтних парків. 4. Етапи змін розвитку туризму на сільських територіях. 5. Визначення видів туризму у сільській місцевості.	12 (36)	підготувати повідомлення

	<p>6. Сільський туризм на тлі сучасних тенденцій розвитку.</p> <p>7. Вплив елементів інфраструктури на визначення місця сільського відпочинку.</p> <p>8. Сутність якості продукту сільського туризму.</p> <p>9. Гарантування безпеки у сфері сільського туризму</p> <p>Якість як визначальний чинник пропозиції сільського туризму.</p> <p>➤ Визначення понять: сільський зелений туризм, сільський туризм, агротуризм, фермерський туризм, агрооселя, садиба, котедж, агроготель, бунгало, бівак.</p>		словник термінів
2.	<p>1. Оздоровчо-спортивна діяльність в Україні</p> <p>2. Характеристика спортивного туризму як виду спорту.</p> <p>3. Особливості організації спортивно-оздоровчого туризму, сутність та значення</p> <p>4. Розвиток спортивно-оздоровчого туризму в Україні.</p> <p>➤ Визначення понять: спортивно-оздоровчий туризм, пішохідний, гірський туризм; лижний туризм; водний туризм; велосипедний туризм; спелеологічний туризм.</p>	10	<p>підготувати повідомлення</p> <p>словник термінів</p>
3.	<p>1. Лікувально-оздоровчий туризм</p> <p>2. Географія лікувально-оздоровчого туризму</p> <p>3. Проблеми розвитку регіонального санаторно-курортного комплексу</p> <p>4. Характеристика лікувально-оздоровчих курортів Європи</p> <p>5. Історія розвитку лікувально-оздоровчого туризму</p> <p>7. Приклади оздоровчих програм, пропонованих на курортах</p> <p>8. Сучасний лікувально-оздоровчий туризм</p> <p>➤ Визначення понять: курортологія, бальнеологія, курорт, бальнеотерапія, грязелікування, бальнеологічний курорт</p>	10	<p>підготувати повідомлення</p> <p>словник термінів</p>
4.	<p>1. Оздоровчий туризм: основні поняття, аналіз організації на світових і вітчизняних курортах.</p> <p>2. Ресурсний потенціал оздоровчого туризму в Україні .Оздоровчий туризм в Карпатах.</p> <p>3. Географія розвитку оздоровчого туризму в Україні.</p>	10 (36)	підготувати повідомлення
5.	<p>1. Форми екстремального туризму та країни світу як регіони з екстремальним потенціалом</p> <p>2. Популярні місця екстремального відпочинку</p> <p>3. Екстремальний туризм в туристичних пропозиціях України.</p> <p>4. Аналіз положення екстремального туризму в світі і регіоні.</p> <p>5. Мода на екстремальність у сучасному соціумі.</p> <p>6. Екстремальний та пригодницький туризм.</p> <p>7. Екстремальний туризм в Карпатах.</p> <p>➤ Визначення понять: екстремальний туризм, дайвінг, вейкбордінг, водні лижі, віндсерфінг, серфінг, каякінг, слаломний каякінг, родео, рафтинг, маунтінбайкінг, спелеологія, альпінізм, сноубордінг, парашутний спорт, фрістайл, скайсерфінг, BASE</p>	10	<p>підготувати повідомлення</p> <p>словник термінів</p>

3. Типи курортів

Варіант № 2

1. Основні етапи історичного розвитку світового туризму
2. Державна підтримка розвитку сільського зеленого туризму
3. Водні види екстремального туризму

Варіант № 3

1. Туристичні ресурси
2. Основні поняття та визначення: сільський туризм, агротуризм, екотуризм і зелений туризм
3. Інфраструктура санаторно-курортного комплексу на сучасному етапі.

Варіант № 4

1. Мета і мотивація вибору відпочинку в сільській місцевості (за типом green rural tourism або green village tourism)
2. Особливості спортивно-оздоровчого туризму
3. Центри християнського паломництва

Варіант № 5

1. Історія розвитку сільського зеленого туризму (виникнення і становлення приватних засобів розміщення за типом B&B)
2. Характеристика лижного виду туризму
3. Медичне страхування туристів

6. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

ПИТАННЯ ДЛЯ САМООПРАЦЮВАННЯ

1. Основні етапи історичного розвитку світового туризму
2. Основні дефініції спеціалізованого туризму. Визначення поняття «спеціалізований туризм».
3. Основні мотиви та цілі спеціалізованих видів туризму
4. Класифікація видів туризму.
5. Вікові категорії туристів. Класифікація туристів Всесвітньої туристської організації.
6. Туристичні ресурси
7. Основні поняття та визначення: сільський туризм, агротуризм, екотуризм і зелений туризм
8. Мета і мотивація вибору відпочинку в сільській місцевості (за типом green rural tourism або green village tourism)
9. Історія розвитку сільського зеленого туризму (виникнення і становлення приватних засобів розміщення за типом B&B)
10. Сільський зелений туризм у сучасному туристському бізнесі
11. Державна підтримка розвитку сільського зеленого туризму
12. Законодавча база сільського зеленого туризму.
13. Особливості спортивно-оздоровчого туризму
14. Характеристика основних видів спортивно-оздоровчого туризму:
15. пішохідний і гірський туризм;

8. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

8.1. Шкала та критерії оцінювання знань студентів.

Результати навчання з освітніх компонентів оцінюються за 100-бальною шкалою (від 1 до 100) з переведенням в оцінку за традиційною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно» – для семестрових екзаменів, курсових робіт (проектів) і виробничих практик;

«зараховано», «не зараховано» – для заліків і навчальних практик). Шкала переведення балів подана в таблиці 1.

Таблиця 1.

Переведення підсумкового балу за 100-бальною шкалою оцінювання в підсумкову оцінку за традиційною шкалою

Підсумковий бал	Оцінка за традиційною шкалою	
	залік	
90-100	зараховано	
89-70		
51-69		
26-50	не зараховано	
1-25		

Підсумковий бал з навчальної дисципліни є сумою балів, одержаних за поточний та проміжний контроль.

Для визначення ступеня оволодіння навчальним матеріалом з подальшим його оцінюванням рекомендується застосовувати наступні рівні навчальних досягнень студентів (табл. 2):

Таблиця 2.

Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів

Рівні навчальних досягнень	100-бальна шкала	Критерії оцінювання навчальних досягнень	
		Теоретична підготовка	Практична підготовка
		Студент	
Відмінний	100...90	вільно володіє навчальним матеріалом, висловлює свої думки, робить аргументовані висновки, рецензує відповіді інших студентів, творчо виконує індивідуальні та колективні завдання; самостійно знаходить додаткову інформацію та використовує її для реалізації поставлених перед ним завдань; вільно використовує нові інформаційні технології для поповнення власних знань	може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання й оцінити результати власної практичної діяльності; виконує завдання, не передбачені навчальною програмою; вільно використовує знання для розв'язання поставлених перед ним завдань
Достатній	89...70	вільно володіє навчальним матеріалом, застосовує знання на практиці; узагальнює і систематизує навчальну інформацію, але допускає незначні огріхи у порівняннях, формулюванні висновків, застосуванні теоретичних знань на практиці	за зразком самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдання
Задовільний	69...51	володіє навчальним матеріалом поверхово, фрагментарно, на рівні запам'ятовування відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків, знає основні поняття навчального матеріалу	має елементарні, нестійкі навички виконання завдань

Рівні навчальних досягнень	100-бальна шкала	Критерії оцінювання навчальних досягнень	
		Теоретична підготовка	Практична підготовка
		Студент	
Незадовільний	50...26	має фрагментарні знання (менше половини) при незначному загальному обсязі навчального матеріалу; відсутні сформовані вміння та навички; під час відповіді допущено суттєві помилки	планує та виконує частину завдання за допомогою викладача
Неприйнятний	25...1	студент не володіє навчальним матеріалом	виконує лише елементи завдання, потребує постійної допомоги викладача

8.2. Критерії оцінювання під час аудиторних занять.

Досягнення студентів на семінарських заняттях, а також виконані ними індивідуальної та самостійної роботи оцінюються за шкалою від «0» до «5». Критерії оцінювання наводяться у таблиці 3.

Таблиця 3.

Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів на семінарських заняттях

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
5 балів	Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно й аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки.
4 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.
3 бали	Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень, записує основні формули, рівняння, закони. Однак не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.
2 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо не володіє навчальним матеріалом, однак фрагментарно, поверхово (без аргументації й обґрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань.
1 бал	Оцінюється робота студента, який не в змозі викласти зміст більшості питань теми та курсу, володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання явищ, допускає істотні помилки, відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді.
0 балів	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Після завершення вивчення дисципліни викладач виводить середньозважений бал, що переводиться у 100-бальну шкалу (див. таблицю 4.) з відповідним ваговим коефіцієнтом.

Таблиця 4.

**Таблиця переведення середньозваженого балу
за 100-бальною шкалою**

<i>100- бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100- бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100- бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100- бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100- бальна</i>	<i>сер. бал</i>
100	4,97–5,00	80	4,10–4,14	60	3,10–3,14	40	2,25–2,29	20	1,15–1,20
99	4,94–4,96	79	4,05–4,09	59	3,05–3,09	39	2,20–2,24	19	1,09–1,14
98	4,91–4,93	78	4,00–4,04	58	3,00–3,04	38	2,15–2,19	18	1,03–1,08
97	4,87–4,90	77	3,95–3,99	57	2,96–2,99	37	2,10–2,14	17	0,97–1,02
96	4,84–4,86	76	3,90–3,94	56	2,93–2,95	36	2,05–2,09	16	0,91–0,96
95	4,80–4,83	75	3,85–3,89	55	2,90–2,92	35	2,00–2,04	15	0,85–0,90
94	4,76–4,79	74	3,80–3,84	54	2,87–2,89	34	1,95–1,99	14	0,79–0,84
93	4,72–4,75	73	3,75–3,79	53	2,84–2,86	33	1,90–1,94	13	0,73–0,78
92	4,68–4,71	72	3,70–3,74	52	2,81–2,83	32	1,85–1,89	12	0,67–0,72
91	4,64–4,67	71	3,65–3,70	51	2,78–2,80	31	1,80–1,84	11	0,61–0,66
90	4,60–4,63	70	3,60–3,64	50	2,75–2,77	30	1,75–1,79	10	0,55–0,60
89	4,55–4,59	69	3,55–3,59	49	2,70–2,74	29	1,69–1,74	9	0,49–0,54
88	4,50–4,54	68	3,50–3,54	48	2,65–2,69	28	1,63–1,68	8	0,43–0,48
87	4,45–4,49	67	3,45–3,49	47	2,60–2,64	27	1,57–1,62	7	0,37–0,42
86	4,40–4,44	66	3,40–3,44	46	2,55–2,59	26	1,51–1,56	6	0,31–0,36
85	4,35–4,39	65	3,35–3,39	45	2,50–2,54	25	1,45–1,50	5	0,25–0,30
84	4,30–4,34	64	3,30–3,34	44	2,45–2,49	24	1,39–1,44	4	0,19–0,24
83	4,25–4,29	63	3,25–3,29	43	2,40–2,44	23	1,33–1,38	3	0,13–0,18
82	4,20–4,24	62	3,20–3,24	42	2,35–2,39	22	1,27–1,32	2	0,07–0,12
81	4,15–4,19	61	3,15–3,19	41	2,30–2,34	21	1,21–1,26	1	0,01–0,06

Підрахунки середньозваженого балу здійснюються з точністю до другого знака після коми. За таблицю 4 визначають кількість балів за 100-бальною шкалою, яку множать на ваговий коефіцієнт – 0,7 і отримують кількість балів за поточний контроль. Кількість балів за поточний контроль округлюють до цілих.

Кількість балів, отриманих студентом за поточний контроль, виставляється викладачем у відповідній графі академічного журналу до проведення проміжного контролю.

8.3. Критерії оцінювання модульної контрольної роботи.

Оцінювання проміжного контролю здійснюється за шкалою від «0» до «30» – для дисциплін, викладання яких завершується заліком.

Загальна оцінка за модульну контрольну роботу є середнім арифметичним оцінок за кожне питання/завдання, яка переводиться за 100 бальною шкалою (табл. 4.) та множиться на коефіцієнт 0,3.

8.4. Критерії оцінювання під час підсумкового контролю.

Залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінюванні рівня опанування студентами навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ними певних видів робіт, зазначених у робочій програмі навчальної дисципліни.

Оцінка за семестр з дисципліни, з якої передбачений залік, виставляється після закінчення її вивчення (до початку екзаменаційної сесії) за результатами поточного (ваговий коефіцієнт –

0,7) та проміжного (ваговий коефіцієнт – 0,3) контролю. При цьому обов'язкової присутності здобувачів вищої освіти під час заліку не передбачено.

Залік отримує здобувач вищої освіти, який виконав всі види роботи, визначені в робочій програмі навчальної дисципліни й має достатню кількість балів за поточний контроль (не менше 35 балів) та проміжний контроль (не менше 16 балів).

9. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Технічні засоби для демонстрування презентацій (ноутбук, проектор).

10. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні

1. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування. К.: ВПЦ «Київ. ун-т», 2013. 395 с.
2. Булгаков А.А. Велосипедный туризм. М.: «Ключ», 2013.
3. Горішевський П., Васильєв Ю., Зінько Ю. Сільський зелений туризм: організація надання послуг гостинності. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2012.
4. Грабовський Ю., Скалій О., Скалій Т. Спортивний туризм: навчальний посібник. Тернопіль, 2014. 304 с.
5. Державний реєстр національного культурного надбання. URL: <http://www.heritage.com.ua/reestry/index.php?id=14>.
6. Дмитрук О. Ю., Щур Ю. В. Спортивно-оздоровчий туризм. К., 2014.
7. Дмитрук О.Ю. Екологічний туризм: Сучасні концепції менеджменту і маркетингу: навчальний посібник. Інфор. К.:»Альтерпрес», 20014.
8. Закон України «Про природно-заповідний фонд України» від 16.06.1992. № 2456-12.
9. Іванов О. Замки і палаци Західної України: історія - культура - туризм (Історико-архітектурні пам'ятки замкового мистецтва). К.: Наш світ; Укргеодезкартографія, 2013.
10. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні. Чернівці: Зелена Буковина, 2013. 312 с.
11. Панкова Є. В. Туристичне краєзнавство: навч. посібник. К.: Альтерпрес, 2015. 329 с.
12. Петранівський В.Л., Рутинський М.Й. Туристичне краєзнавство: Навч. посіб. / за ред. проф. Ф.Д.Заставного. К.: Знання, 2013. 576с.
13. Постанова Кабінету Міністрів №1913 від 28.12.2000 р. «Про затвердження переліку платних послуг, які можуть надаватись бюджетними установами природно-заповідного фонду».
14. Рутинський М. Зінько Ю. Сільський туризм: Навчальний посібник. К.: Знання, 2014.
15. Рутинський М. Й., Стецюк О. В. Музеєзнавство: навч. посіб. К.: Знання, 2014. 428 с
16. Рутинський М.Й. Замковий туризм в Україні. К.: ЦУЛ, 2016. 432 с.